

030316-2

Co vlastně náleží k vnější, „předmětné“ stránce slova a vůbec promluvy (je lépe vše zkoumat na větších, širších souvislostech a kontextech a nevytrhovat jednotlivost z těchto souvislostí)? Jde-li o slova psaná nebo tištěná, zdá se být možnost, jak ohraničit jejich předmětnou stránku, poměrně otevřená a jednoduchá: jde o poměrně stabilní sestavu značek (písmen), která je třeba pouze přečíst. V jistém smyslu ovšem i ono „přečtení“ náleží stále ještě k předmětné stránce textu (totiž oněch slov, o která nám jde); náleží k ní i eventuelní přečtení nahlas, které se neliší od hlasité promluvy či výpovědi..

(Písek, 030316-2.)